
II

НАЦИОНАЛНИ ИДЕАЛИ

Раковски пое отрано и съ пламъ идеята за черковна независимостъ, за която българската интелигенция тогава мислѣше и ратуваше. Действително, той не се отдаде до край на това дѣло, но бѣ оппозиционеръ непримиримъ въ сжжденията си спрѣмо ония българи, които въ име на религията създаваха разногласия и прѣчки за запазване националната черква и племенната цѣлокупность. Черковниятъ въпросъ, прочее, той считаше за естествено свързанъ съ народобитието. Ала къмъ него после прибави и лозунга: народна просвѣта, считайки и едното и другото като предварително условие за придобивка на по-широка свобода и главно — политичната. И като ученикъ, и като учителъ, като журналистъ, писателъ и поетъ, най-после като борецъ Раковски е най-яркъ представителъ на тѣзи национални идеали презъ епохата, фанатично защитяващъ ги, понѣкога странно разбиращъ ги.